

CK.0000071309

YÃ TRƯỜNG

**Chối
ngông"**

ÊN
J

**NHA XUẤT BẢN
CHÍNH TRỊ QUỐC GIA**

**Biên mục trên xuất bản phẩm của
Thư viện Quốc gia Việt Nam**

Vũ Lân

Xã trưởng chơi nông / Vũ Lân. - H. : Chính trị Quốc gia,
2014. - 256tr. ; 21cm

1. Vấn đề xã hội 2. Việt Nam 3. Bài viết
361.1 - dc23

CTH0057p-CIP

Mã số: $\frac{V14}{CTQG-2014}$

VU LÃN

**" XÃ TRƯỜNG
Chơi
ngông "**

NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA - SỰ THẬT
Hà Nội - 2014

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ VI của Đảng Cộng sản Việt Nam đã đánh dấu bước ngoặt quan trọng, đất nước ta bước sang thời kỳ đổi mới, xây dựng nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa vì mục tiêu dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh. Kinh tế thị trường đã thổi một luồng gió mới vào Việt Nam, nhưng bên cạnh những thay đổi tích cực, chúng ta cũng phải đối mặt với mặt trái do cơ chế thị trường mang lại, đó là sự xuống cấp của văn hóa - xã hội, những tệ nạn mới nảy sinh và đặc biệt là sự tha hóa về phẩm chất đạo đức, nhân cách của con người, trong đó có một bộ phận cán bộ, đảng viên.

Hưởng ứng việc triển khai Nghị quyết Hội nghị lần thứ tư Ban Chấp hành Trung ương khóa XI “Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay”, Nhà xuất bản Chính trị quốc gia - Sự thật xuất bản cuốn sách “**Xã trưởng chơi nông**” của tác giả Vũ Lân, một cây bút quen thuộc của chuyên mục xây dựng Đảng trên nhiều báo và tạp chí. Cuốn sách tập hợp 46 bài viết chọn lọc đã đăng trên báo *Đại đoàn kết*, báo *Nhân dân*, tạp chí *Cộng sản*, tạp chí *Dân vận*, tạp chí *Tư tưởng - Văn hóa*, tạp chí *Xây dựng Đảng*... trong khoảng thời gian từ năm 1992 đến năm 2013.

Dưới hình thức kể chuyện, bình luận thời sự, tiểu phẩm báo chí, hoặc những ghi chép dạng ký sự mắt thấy tay ghi, các bài viết phản ánh khách quan những tiêu cực, những “căn bệnh” mới nảy sinh trong xã hội 20 năm trở lại đây; đấu tranh, vạch mặt những cán bộ, đảng viên sai phạm, biến chất; nhiều vấn đề diễn ra đã lâu nhưng đến nay vẫn mang ý nghĩa thời sự và tính chiến đấu cao. Ngòi bút có khi nhẹ nhàng, dí dỏm; có khi mạnh mẽ, quyết liệt; có khi chân thành, sâu lắng nhưng thể hiện một đôi mắt nhìn nhận sắc sảo và một tấm lòng tâm huyết, luôn trăn trở với sự nghiệp xây dựng Đảng đoàn kết, trong sạch, vững mạnh. Tác giả mạnh dạn nhìn thẳng vào sự thật, chỉ rõ những cái xấu không chỉ nhằm lên án, mà còn để “bắt đúng bệnh, bốc đúng thuốc”, trị dứt những “căn bệnh” thời nay của xã hội. Đồng thời, đằng sau những câu chuyện kể là mong muốn nhân lên những tấm gương người cán bộ, đảng viên có phẩm chất tốt đẹp và bản lĩnh cách mạng vững vàng, để “xã trưởng chơi nông” không chỉ là cột cờ “Cao Kêu” lẻ loi trong bó đuề, mà từng cán bộ, đảng viên đều là những ngọn cờ tiên phong, gương mẫu, luôn ngẩng cao đầu, không thẹn với lòng mình và với nhân dân. “Trước đây giữ cho mình trong sạch đã khó, ngày nay, trong cơ chế kinh tế thị trường với muôn vàn sự cám dỗ thì điều đó lại càng khó hơn. Khó, nhưng nếu có ý thức, nghị lực giữ gìn và quyết tâm vượt qua thì nhất định “tay không bao giờ bị nhúng chàm”. Trong cuộc sống hiện nay thiếu gì những cán bộ, đảng viên như thế!”.

Xin trân trọng giới thiệu cuốn sách cùng bạn đọc.

Tháng 12 năm 2013

NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA - SỰ THẬT

KHÔNG “ĐÁNH MẮT” MÌNH*

Hơn mười năm trước đây, khi ông K về nhậm chức bộ trưởng ở bộ M, cũng là lúc ngôi nhà tập thể của bộ được khánh thành. Ngôi nhà không lớn nhưng được xây dựng khá khang trang, hiện đại, hơn nữa lại nằm ở mặt phố, ngay sát cơ quan, đông người qua lại. Chẳng bao lâu sau, gia đình bộ trưởng K, gia đình đồng chí chánh văn phòng cơ quan, hai gia đình cán bộ cấp vụ, năm hộ độc thân và hai gia đình lái xe được dọn đến ở ngôi nhà này.

Nhiều tiếng xì xào: Ông bộ trưởng mới về mà đã đặc quyền đặc lợi, lại còn kéo theo một loạt “cánh hầu” nữa.

Tại một cuộc họp cơ quan bộ, bộ trưởng K tuyên bố:

- Gia đình tôi và một số đồng chí khác của cơ quan ta đến ở ngôi nhà đó cốt để cho tiện điều hành công việc. Hằng ngày không phải xe đưa, xe đón. Đến khi nào tôi thôi chức bộ trưởng, các đồng chí khác thôi đảm nhiệm công việc hiện nay,

---

* Bài đăng trên tạp chí *Cộng sản*, số 9-1992.

chúng tôi sẽ xin chuyển đi nơi khác. Đây là nhà công vụ để luân phiên cho các đồng chí đương chức đến ở và làm việc.

Lúc đó, nhiều người nghĩ rằng, bộ trưởng tuyên bố thế thôi, chứ khi hộ khẩu đã được nhập vào nhà đó rồi thì có trời mới “bẫy” được các vị ấy đi nơi khác.

Năm tháng qua đi. Khi chuẩn bị về hưu, bộ trưởng K đã giữ lời hứa của mình. Ông xin một căn hộ ở một khu tập thể ngoại thành Hà Nội và chuyển về đó sống quãng đời còn lại. Hành động của ông làm nhiều người ngạc nhiên, kính nể.

Đến nay, ngôi nhà tập thể cơ quan ngày nào đã được “chia năm xẻ bảy”. Người ta trồng những “cây đa”, “cây si”, đã “đổ bê tông”, coi nói, mở cửa hàng làm ăn buôn bán. Có những người vì tranh giành nhau từng tấc đất mà “không thèm nhìn mặt nhau”. Cơ chế thị trường với cả mặt tích cực và mặt tiêu cực của nó đang làm thay đổi ngôi nhà và từng con người sống trong ngôi nhà đó. Các phòng ở mặt phố tầng một đã trở thành những kiốt, suốt ngày tấp nập bán bán, mua mua. Những người được ở vị trí đó như “ngồi trên đồng của”. Chỉ cần cho thuê mấy mét vuông, hàng tháng cũng thu về hàng trăm nghìn đồng.

Trong khi đó, bộ trưởng K “bỏ của đấy mà đi”. Ông vẫn sống lặng lẽ, thanh đạm. Nhiều người hỏi ông có tiếc chỗ ở cũ không. Ông điềm nhiên trả lời:

- Tôi không cho đó là sai lầm, bởi vì tôi không bao giờ tự đánh mất mình.

*

Còn ở bộ Đ, nhiều người phải thừa nhận vụ trưởng N có “thừa” phẩm chất, năng lực để giữ chức thứ trưởng. Thế nhưng, vụ trưởng N vẫn chỉ là vụ trưởng với thâm niên ngót nghét chục năm. Ngoài năng lực chuyên môn - một điểm mạnh vốn có - vụ trưởng N còn là người dám đấu tranh, nói thẳng, nói thật, không né tránh, không lựa chiều. Tại nhiều cuộc họp, vụ trưởng N đã phê phán những biểu hiện xấu xa như bè phái, tham nhũng, đặc quyền, cố vị... trong cơ quan bộ. Có lần ông đã điếm mặt, chỉ tên một số cán bộ lãnh đạo cấp vụ cơ hội trong nghiên cứu khoa học, lấy “khoa học” làm nấc thang để “leo lên” danh vọng.

Quần chúng, anh em cán bộ bình thường nghe vụ trưởng N phê bình những cán bộ lãnh đạo tiêu cực thì hả lòng, hả dạ, “sướng cái lỗ tai”. Còn những người bị phê bình thì “nghe không lọt” và phản ứng kịch liệt. Quần chúng, đảng viên dù có tin yêu vụ trưởng N, nhưng cùng lắm cũng chỉ bầu ông làm chủ tịch công đoàn cơ quan. Còn trong các cuộc họp cán bộ chủ chốt của bộ, dù ý kiến của ông có đúng, nhưng vẫn chỉ là “thiếu số”. Nhiều người dù có thấy vụ trưởng N đúng, cũng không dám ra mặt ủng hộ, bởi vì họ còn phải giữ “miếng cơm manh áo” cho vợ, cho con. Thời buổi đang giảm

biên chế mà! Một số người khuyên vụ trưởng N một cách rất chân thành: đừng “húc đầu vào tường” làm gì, chỉ thiệt cho anh thôi!

Nhưng cuối cùng thì nhiều vụ bê bối trong cơ quan cũng bị phanh phui.

Ông bộ trưởng và hai thứ trưởng phải chuyển sang bộ khác. Bộ trưởng mới về. Hai vụ trưởng được đề bạt thứ trưởng. Riêng vụ trưởng N vẫn yên vị vì tuổi đã cao, gần tới “buổi hoàng hôn” của cuộc đời. Người được bộ trưởng mới quan tâm, gọi lên làm việc đầu tiên là vụ trưởng N. Hai người tỏ ra “tâm đầu ý hợp”. Chẳng bao lâu, ở bộ Đ như có một “luồng gió mới” thổi vào, mọi việc bắt đầu chuyển động theo chiều hướng tích cực. Ai cũng mừng cho vụ trưởng N vì ông được đánh giá đúng.

Vụ trưởng N được trọng dụng. Thế nhưng, khi vừa tròn 60 tuổi, ông đã nộp đơn xin về hưu. Nhiều người ngạc nhiên, hỏi tại sao ông làm như vậy? Vụ trưởng N trả lời: Nếu người cán bộ lãnh đạo nào đến tuổi về hưu cũng không chịu nghỉ thì làm sao có thể trẻ hóa được đội ngũ cán bộ?

*

Thế đấy! Khi có những cán bộ, đảng viên đã không bỏ lỡ cơ hội làm giàu trong lúc đương chức, thì vẫn còn không ít người thanh thản đón nhận cuộc sống bình thường, thanh đạm. Khi có những cán bộ, đảng viên có chức, có quyền lợi dụng từng “kẽ hở” để “đục khoét” tiền của của Nhà nước,